

maatte forandres. Maa det være mig tilladt at fremdrage et Eksempel paa, hvor lidt en Sygehuslæge er i Stand til at afgive Erklæringer, der kunne være til Nytte i Tilfælde af omtalte Slags. Jeg tillod mig i Fjor her at indbringe et Underdragende fra en Tjenestefarl. om Invalidunderstøttelse. Han var i 1889 indfaldt til Tjeneste som Trænkonstabel og blev paa Grund af, at der var Difteritis blandt Soldaterne, overflyttet til Baraklejren paa Amager og paadrog sig under Opholdet i denne Baraklejr, da Vejret var faldt, og det regnede hver Nat, en Gigtfeber og deraf følgende Hjertesygdom. Denne Hjertesygdom har gjort, at han er ude af Stand til at ernære sig som Arbejder paa Landet. Han har Erklæringer fra alle dem, der have kendt ham, for, at han var ung og kraftig inden Militærtjenesten. Efter den Tid har han været ude af Stand til at erhverve det fornødne til sit Ophold. Han har da søgt paa anden Maade at faa sit Ophold, idet han har søgt at blive Lærer. Han savnede imidlertid Midler til at kunne gennemgaa et Kursus. Der var i den Anledning tilbudt ham et Laan, naar han vilde lade sit Liv asjureret. Men saa vel Livsforikringsanstalten som „Danmark“ nægtede at asjureret hans Liv paa Grund af den Hjertesjæl, han havde paadraget sig i Tjenesten. Han henvendte sig til Invalidforsørgelsen om Invalidunderstøttelse, men man nægtede ham den. Fordi han kunde bevise, at Hjertesjælen var erhvervet i Tjenesten, kunde han ikke bevise, at den var erhvervet ved Tjenesten. Han gik derefter til Finansministeren, men fik ogsaa her Afslag paa sin Begæring. Nu skulde det dog synes indlysende, at naar Manden har Altiest for, at han har erhvervet den Sygdom, Gigtfeber, som han lider af, i den Tid, han laa i Baraklejren paa Amager, og som Følge af denne Sygdom har faaet en Hjertesjæl, der svækker hans Ernæringssevne, saa er Lovens Bestingelser, at den svækkede Ernæringssevne er fremfaldt ved Sygdom i Anledning af Udførelsen af den militære Tjenestepligt, indstegt, Smidlertid, Vægeattesten, som er udstedt paa Forlangende af Ministeriet, siger: Han har erhvervet denne Sygdom i Tjenesten, men der foreligger intet Bevis for, at den er

erhvervet ved Tjenesten. Nu er det mig umuligt at forstaa, hvorledes en Mand skal bevise, at den Gigtfeber er erhvervet ved Tjenesten. Det er selvfølgelig umuligt for ham at bevise, at den er begyndt, medens han stod under Gevær; men naar den er fremkommen, mens han ligger i Baraklejren, er det dog jandsynligt, at den er fremkommen ved Tjenesten, idet jeg ikke kan tænke mig andet, end at den Ting at ligge og sove i et Telt om Natten paa en Maade ogsaa henhører til de militære Tjenesteplichter. Hvis man tager et andet Tilfælde, at en Mand kommer til Skade i Tjenesten, f. Eks. brækker sit Ben, saa skal han, naar han senere paa Grund af det brækkede Ben mister sin Ernæringssevne, bevise, at det er sket i Tjenesten. Nu vel, det beviser han let gennem Vægens Attest. Er det nu sket ved Tjenesten paa den Maade f. Eks., at Manden har staaet under Gevær eller marcheret i Geled, er falden og har brækket sit Ben, saa antager jeg heller ikke, at der er Tvivl om, at han faar Invalidunderstøttelse. Men har han brækket sit Ben uden for Geledet ved f. Eks. at gaa fra Kaffernen over en glat Gaard til et Kødterrisshus, er det saa sket ved Tjenesten? Jeg antager ikke, at man med nogen Rimelighed kan afflaa at give den Mand Invalidunderstøttelse, som kommer til Skade paa den Maade. Eller hvis han skærer sig med en Kniv ved Middagsmaaltidet, er det saa ikke ved Tjenesten? Er det ikke hans Pligt at spise, medens han ligger i Tjenesten? Eller vil man maaste sige: Ja, han skar i et Kommissbrød, og derfor var det ved Tjenesten, men hvis han skar i et Fransbrød og derved skar sig, saa er det ikke ved Tjenesten? Det er umuligt at finde ud af, hvad der skal forstaaes ved „ved Tjenesten“ og ved „uden for Tjenesten“. Det synes mig, at naar Landet talder sine Sønner til at afstjene deres Værnepligt, og der er en Lov, der sikrer dem en Invalidforsørgelse, hvis de komme til Skade eller faa en Sygdom under denne Tjeneste, og der ikke alene er en Invalidforsørgelseslov, men en Lov, som lægger det i Finansministerens Hænder at skønne over, hvorvidt der er en Kausalforbindelse mellem den svækkede Ernæringssevne og den Tid, han har ligget i Tjenesten, saa forekommer det mig, at man